

Pesta 13/25 juniu.

Va esi in fia-care dominica. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 24.

Anulu VII, — 1871.

Pretiu lu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Vincentiu Babesiu.

In momintele candu scriemu aceste sîre, la Carloveti se incepu nesce consultări pre importante pentru natiunea romana in generalu, si pentru biseric'a ei gr. or. in specialu. O parte a delegatiunii congresuale romane, precum anunciaramu si in nrulu trecut, se afla deja acolo spre a se consultá prealabilu in privinti'a complanării diferintieloru intre comunéle bisericesci mestecate si manastiri si fonduri obscesci bisericesci — cu delegatii congresului serbescu bisericescu. La no-rocós'a intem- plare, candu adeca intre dinsi ar ur- má ficsarea unoru

principie de impacatiune, atunci si ceialalti membrii delegati ai congresului romanu s'aru chiamá la Carloveti spre final'a complanare a diferintieloru sub- versante.

Referintele delegatiunii romane e dlu Vincentiu Babesiu. Usámu dar de acésta oca- siune spre a pu- blicá in fói'a nós- tra portretulu acestui barbatu, si dreptu cadra la acest'a — câte- vadata biografice, de si defectuóse, cá- ci cause inde- pendenté de voin- ti'a nós- tra ni fe- cera imposi- bila compunerea unei biografii com- plete.

Vincentiu Ba- besiu fu nascutu la anulu 1821 in Hodoniu, comita-

Vincentiu Babesiu.

tulu Timisiórei, din parinti agronomi, avendu si asta-di acolo rudenie.

Elu incepù a studiá la Timisiór'a, si terminà la facultatea juridica a universitâti din Pest'a, apoi incepù a face praesa avocatiala.

La 1848 fu inspectoru scolaru pentru scólele romane gr. or. din Banatu.

Dupa revolutiune se mutà la Vien'a, unde nu peste multu ajunse secretariu la curtea suprema, apoi concepistu in ministeriulu de statu.

La 1851 se casatorì in Vien'a.

La 1861 fu alesu deputatu la diet'a din Pest'a, unde dimpreuna cu amicii sei Wlad si Popa, au aperatu cu multa demnitate caus'a natiunala.

Dupa disolvarea dietei Ungariei, pe timpulu guvernârii cancelariului Forgach, Babesiu fu numitu consiliariu supranumerariu la cancelari'a Ungariei, de unde apoi nu peste multu fu transpusu la tabl'a regésca (tribunalulu de apelu) din Pest'a in calitate de judecatoriu; unde functiunà pana la an. 1869, candu apoi poternicii dñlei lu-dimisiunara, sistandu-i si dreptulu de pensiune pentru dóue-dieci si doi de ani, ce i-a fostu servitu statului.

La 1865 si 1869 fu alesu éra-si deputatu la camer'a represintantiloru Ungariei, si ca atare este in viu'a memoria a publicului romanu.

Afara de aceste distinctiuni, Babesiu mai pórtá si altele. Dinsulu e membru alu sínódeloru din Aradu si Caransebesiu, alu congresului metropolitanu, alu senatului scolaru metropolitanu.

Activitatea lui Babesiu se imparte in dóue ramure: parlamentaria si diuaristica. In ambele si-a eluptatu de multu recunoscinti'a Romaniloru. De cumva inse ar fi sê facemu o comparatiune intre aceste dóue terenuri ale sale, noi amu preferí activitatea sa diuaristica. Pucine pene de acele cunóscemu in diuaristic'a romana dincóce de Carpati, cari sacrificia pentru sustienerea programului loru o diligintia atâtu de neobosita, si cari sunt capabile a desvoltá ideile loru cu o istetîme atâtu de rutinata, ca a barbatului despre care vorbimu.

*Activitatea lui publicistica datéza inca din 1848, candu a lucratu la „Amiculu Poporului.“ Dinsulu a scrisu apoi o multîme de articoli in diverse diuarie romane si germane; e autorulu mai multoru brosiure politice, dintre cari amintimu aice numai „Limb'a si natiunalitâtle“, publicata la Vien'a sub anonimulu de „Unu Romanu.“

In timpulu mai nou, de la 1866, Babesiu publica articolii sei in diuariulu „Albina“, ér din primavér'a anului trecut a primitu chiar si conducerea-i nominala.

La infiintiarea Societâti academice romane din Bucuresci, dinsulu fu numitu membru ordinariu, si in calitatea acésta a participatu la mai multe sesiuni ale ei...

Deie ceriulu, ca sant'a nóstra causa natiunala sê véda intrunindu-se cu fratîa sub stindardulu ei toti luptatorii sei adevérati!

Ca fluturu inocinte...

Ca fluturu inocinte, ce-atrasu de o lumina
Din patu-i scumpu de rose alérge cu iubire
S'ajunga o fatala si trista nalucire,
Ce intr'o sarutare viéti'a i-a rapitu.

Asié anim'a-mi juna, poterica regina,
De a iubirii-ti radie atrasa, parasesco
Liniseca ce avuse, si 'n veci totu ratecesco,
Alérge dupa tine, fatalu radiu si iubitu.

Io-su fluturu inocinte, tu splendida lumina,
Ce jun'a mea viéti'a odata-mi vei rapí;
Pe sinulu teu de rose potendu atunci morí,
Voiu díce cu iubire: „Câtu sum de fericitu!“

I. C. Dragescu.

Visu si realitate.

— Novela. —

(Urmare.)

— Dar pana candu totu asié? câ-ci sperantia nu mai potu nutri, ca parintii tei sê se invoiesca sê fii tu a mea; si pétr'a e mai móle decâtu anim'a loru... Nu, nu! anim'a mea se sfasîa, dar trebue sê mergu.

Audîndu aceste, serman'a copila tóta slabì si plangêndu amaru se aruncà pe peptulu lui.

— Oh nenduratule, — eschiamà ea, — tu cugeti câ eu potu traí departe de tine... sê scîi, câ eu me voiu omorí.

Ochii cei frumosi negri a lui Milosiu schinteiau acum ca ai unui leu care se bucura diarindu in departare pred'a care s'apropia de elu; pe buzele lui se potea vedé unu surisu triumfatoriu; pe urma elu díse Milevnei:

— Nu plange *milla moia*, câ déca tu vrei precum vreu eu, tu poti sê fii in momentul acest'a a mea... Milevn'a tacù, inse ochii ei se radicara intrebându catra fati'a lui Milosiu; acest'a si gâcì intrebarea ei si continuà:

— Tu cugeti, câ cum s'ar poté acést'a? E bine, eu ti-voiu spune, câ pentru aceea te-am si chiamatu la mine, ca din momentulu acest'a sê fii a mea;... si ca sê nu porti frica de parinti, — sê ne ducemu, — sê fugimu departe, intr' alta tíera, unde nu ne cunósce nime, unde nu va fi cine sê ni conturbe fericirea....

Milevna fu frapata; ei nici candu nu i venise acést'a idea, ea se ingrozì sê-si parasésca parintii si sê fuga in strainetate.

— Milosie, — dîse ea cu o vóce intre-rupta, — eu nu potu sê parasescu parintii si fratii mei, — patri'a mea....

— O tu te insieli Milevna, déca cugeti, câ mie nu mi-e gele de ast'a; ci vedi, eu atâtu de nemarginitu te iubescu, încâtu vreu sê sacrificu tóte, numai sê me potu cununá cu tine si sê te iubescu fara téma;... asculta-me *millinca*, — continuá elu sarutandu-o pe frunte, — lasa pe toti si pléca cu mine sê fimu fericiti;... vina, câ-ci amorulu nu trebue sê fia sub jugu ca alu nostru, ci liberu ca paserea ce sbóra in aeru....

— Nu potu, nu potu, aibi mila de mine! — respunse fét'a tremurandu.

— Remani dara cu Ddieu la parintii tei! — dîse elu lasandu-o de mana, — ce sê te mai rogu? câ déca m'ai iubí, m'ai urmá ori si unde!

Apoi elu deschise usi'a si chiamá unu pruncu sê-i iee bagagiulu; pe urma sê rentórsce catra Milevn'a, care stetea nemiscata, încâtu pareá câ piciórele ei au prinsu radecina in padimentu ca si a Daphnei candu s'a schimbatu in lemnu de lauru, fiindu persecutata de Apollo.

— Remani cu Ddieu dara! i dîse ela cu lacrimi in ochi si intindiendu-i man'a drépta, — eu me ducu, si sciú, câ nu me vei mai vedé; tu remani aici, silesce-te a me uitá, ca sê poti fi fericita cu altulu avutu!

In urma i sarutá cu focu man'a si si-in-dreptá pasii catra usia; ér Milevna nici macaru unu cuventu nu dîcea, ci stetea totu ca o statua; in fine candu vediù, câ elu deschide usi'a, se desceptá ca dintr'unu somnu, apoi ca spariata câtu potù strigá:

— Milosiu! unde ai dîsu câ te duci?

— Departe, — respunse acest'a oprindu-se.

— Si pe mine nu me acepti sê mergu cu tine?

— Cum sê nu? inse tu nu vrei sê vini.

— Ba vreu Milosiu, am hotaritu sê mergu ori si unde cu tine, câ-ci nu me simtu atâtu de

tare sê remanu de tine. Dîca lumea ce va vré, ci eu sum acum a ta.

— Oh stéu'a fericirii mele, tu-mi vei luminá calea mea. Sê mergemu dara iute, pana nu prinde nime de veste!

Astfelu Milevna, invinsa de poterniculu Amoru, parasì patri'a sa, si venì in Ungari'a cu amantulu ei. Acum erau cinci luni de candu ea locuía cu elu in orasiulu Y, totu in sperantia câ adi mane se voru cununá.

Erá o dí de véra si timpulu erá fórte frumosu. Milosiu tramise dupa o birja, si candu Milevna lu-intrebá câ la ce-i trebue birja, — i respunse, câ vre sê mérga cu ea la unu cunoscutu alu seu.

— E bine Milosiu, ci tu esti pré galantu de vre-o câte-va díle. Noi amu fi potutu merge pe josu la cunoscutulu teu, câ-ci vedi câ suntemu lipsiti.

— Eh lasa *millinca* déca eu am placere sê ne carutiâmu asta-di.

Apoi Milevna, si acum ca totu-de-una, lasá dupa voi'a lui. Ambii plecara cu birj'a, si intr' unu patrariu de óra sosira la cunoscutulu loru. Acest'a erá unu negutiatoriu fórte avutu, cu numele Veteovicu; elu primì óspetii lui cu cea mai mare afabilitate. Dupa-ce toti trei siediura la o'alta vre-o câte-va mominte, Milosiu si-luá palari'a sê iósa.

— Unde mergi Milosiu? — lu-intrebá Milevna.

— Sê platescu cocieriului, — respunse elu esîndu.

Milevna remase conversandu cu dnulu Veteovicu, unu barbatu de vre-o 35 de ani.

Unu patrariu de óra trecù, si Milosiu nu mai revenì; Milevna incepù a se neliniscí.... Mai trecù unulu, si ea si-perdù acum paciint'i'a; se scolá sê véda, câ unde remane atât'a timpu dinsulu?

— Unde vrei a merge dna? — o intrebá dnulu Veteovicu.

— Sê cercu pe Milosiu.

Dnulu Veteovicu nu se potù retiené sê nu rida. Milevna se aflá ofensata si privindu aspru la elu in ochi lu-intrebá:

— E bine dnule... dar de ce ridi dta?

— Pentru dóue motive, dn'a mea — respunse elu flegmaticu.

— Si acele? — intrebá ea.

Dnulu Veteovicu dupa o pausa de reculegere, ca si candu ar fi voitu a spune ce-va mare, dîse:

— Ti-voiu spune. Motivulu primu e, câ eu nu sum din acei ómeni pré simtitori si slabi,

cari candu se simtu fericiti, tacu si plangu; — ci eu me numeru intr'aceia, cari facu mai intieplesesce: ridu in fericirea loru.

Milevna presimtî unu ce teribilu; inse ea si-muscà buzele si nu cutezà sê intrebe caus'a fericirii dlui Veteoviciu. Acest'a vediendu emotiunea ei continuă:

— Dta pôte câ vrei sê scîi, câ de ce me simtu eu fericitu? Si acést'ati-o voiou spune, si inca cu totulu simplu, fara d'a brodá lucrulu, — câ-ci eu te iubescu si dta esti fericire mea.

Milevna tresari, si ochii sei totu-de-una atâtu de blandi, acum ardeau in mania; ea dîse:

— Dnule!... ce temerariu esti dta... ce cugeti ce femeia sum eu? Déca Milosiu va sci, câ dta, — pe care lu-credea de binevoitoriu alu seu — vrei sê-i iai amant'a!

— Ah déca va sci Milosiu?... Ma elu scie deja fórte bine. Asculta dar acum alu doile motivu! — Alalta-eri ne-amu jocatul olalta de a cartile, si eu nu sciu cum, câ Fortun'a care totu cu elu erá, atunci l'au parasitu si elu si-a perdutu toti banii. In fine eu i-am dîsu sê se lasa de jocu, inse elu ca patimasiu de jocu n'a voitu, ci a cerutu imprumutu de la mine. Eu i-am datu 500 fl.; inse intr'o jumetate de óra sum'a lui imprumutata éra o-am dobanditu. Acum elu erá furiosu, câ si-a perdutu banii si detoría inca a facutu; apoi mi-dîse: „Scîi ce, Veteoviciu, eu nu potu traí fara sê me jocu in carti. Deci, déca tu-mi vei dá 10,000 fl. eu ti-vindu pe Milevna tie, si fîi fericitu cu ea. Câ eu nu potu nici candu sê me cununu cu ea, pentru câ nu sum in stare a o tiené, macar câ ea sêrman'a nu poftesce lucsul; dar ce sê facu, déca nu me potu lasá de carti? si unu omu se-raçu candu are muiere, nu pôte predá banii.“ Cunoscêndu-te eu câtu esti de frumósá, — continuá dnulu Veteoviciu, indata i-am datu sum'a ceruta. Elu s'a dusu acum departe încâtu nu-lu mai vedi... Ér dta esti a mea.

Candu elu terminá, Milevna scóse unu tîpetu de teróre, si cadîu mai mórtá.

Candu ea se desceptá, se aflá in patu; si langa ea veghia cu grige Veteoviciu.

Dupa unu morbu desperatu de o luna, Milevna si-mai venî in fire. Acum vediendu-se straina si fara scutu, si ne mai cutezandu a se rentórcé la parinti in patria, decise in fine a-si da man'a lui Veteoviciu; inse fara anima. Ea i spunea lui verde 'n ochi, câ ea numai man'a i pôte dá, dar anim'a ba, pentru câ nu mai are;

de óre ce a secatu impreuna cu amorulu lui Milosiu.

Dar lui Veteoviciu, nu-i pasá. Elu dîcea câ si asié se simte fericitu, déca elu o iubesce, si se casatori cu ea.

Inse fericirea cu care abusá Veteoviciu, nu durá multu. Nu erá destulu, câ Milevna nu-lu iubiá, ci ea se facu si o muiere rea.

Ea napustiá cas'a; nu cautá decâtu de lucsu si gala. Calariá tóta diu'a; mergea si viniá candu voiá. Si candu barbatului o intrebá, câ unde ambla tóta diu'a ca si o vagabunda? ea i respundea duru si cu dispretiu, sê nu-i amesure pasii, si sê nu vorbésca cu ea, câ elu n'are nimicu cu ea, pentru câ ea nu-lu iubesce si numai de sila s'a maritatu dupa elu.

Blastematu-a Veteoviciu si ór'a in care s'a nascutu. Si fia de necasu, fia din intemplare, la unu anu si jumetate dupa casatori'a lui — nefericita, a moritu.

Si cu tóte câ Milevna l'a tratatu asié duru, totu-si elu a iubit'o, încâtu tóta averea sa a testat'o ei, numai ca sê póta traí cu onóre.

Milevna inse, vediendu-se acum avuta si libera, nu cugetá de onóre, ci numai cum sê-si resbune... Dar pe cine voiesce ea a-si resbuná? In acést'a epoca a facutu ea acelu juramentu grozavu, câ pe toti barbatii cu cari va face cunoscintia sê-i amagésca si insiele.

Câ dîcea ea: „Lasa sê-mi resbunu pe barbati! Milosiu m'a insielatu fórte crudu; si pentru acésta tradare nenobila a lui, trebue sê-si ie resplat'a mai multi.“

Ca si nevinovatii cei carii se aflau odata in corabia cu unu peccatosu, si pentru peccatele acestui unulu, si cei nevinovati au trebuitu sê suferi naufragiu

Astfelu jorandu Milevna, pe multi a rui-natu si insielatu Si acum si-mai pusese de cugetu sê resplatésca lui Adonisu...

Noi o vomu lasá dara acolo unde Adonisu s'a despartîtu de ea, si ne vomu rentórcé in chili'a mamei acestuia, unde se aflá dn'a Sateanu cu frumós'a Cecilia.

Pe acést'a din urma o consumá o dorere in ascunsu. Ea se mustrá pe sine cu acea, câ Adonisu, nu sê o iubésca, ma nici nu se interesá de ea, pentru câ elu nu vine in launtru; ba cine scie, pôte câ s'a si dusu de a casa.

Din aste visuri neliniscite o desceptá intrarea lui Adonisu. Ea devenî deodata palida, apoi rosî: anim'a ei pareá câ voiesce resbelu, asié batea.

Impuscarea unei femei la Paris, care aprinsese casele cu petrol.

Ea vedea pe Adonisu inaintea ei... Ea si-redicà ochii sei frumosi sê-lu véda, dar indata i plecà spre pamentu. Cugetà câ nu-i este iertatu sê-lu privésca, câ elu e in realitate dieulu frumsetiei. Dar nici acestu dieu nu erà mai pucinu uimitu de acêsta dînisióra frumósa.

Dn'a Oldescu presentà pe urma Ceciliei pe feciorulu ei. Acest'a se inclinà, apoi ocupà locu langa idealulu lui.

Cecili'a tremurà acum in tóta fiinti'a ei. Elu o priviá sedusu; si asié ar fi voitú sê-i vorbésca ceva, dar nu potea.

Candu sufletulu plutesce in valulu fericii, atunci buzele nu vorbescu.

In fine mam'a lui Adonisu intrebà óspetii, de cumva au placere a merge in gradina? la ce respunsulu fu câ plecara toti intr'acolo.

Cecilia si Adonisu se bucurau mai multu sê iésa la aeru; câ-ci in chilía pare câ li erà strimtu loculu, si nu poteau respirá liberu.

Dupa ce dnele se asiediara in filegoría, ei se preumblau printre florile cele gracióse, vorbindu despre frumseti'a naturei, care parea tocmai atunci atâtú de intineritória.

Cecilia inca cu vestmentulu ei usioru rosa, si cu bucelele ei lungi si negre, cari se inganau cu zapad'a umeriloru ei rotundi, atâtú erà de rapitória, încátu parea câ e o silfida, care se légana printre flori.

In fine ea se oprì la o rosa alba care si-tienea cu superbia fruntea in susu si respandea unu parfumu imbetatoriu.

— O câtu de frumósa rosa e acést'a, — observà ea.

— Da, dnisióra, minunata, permite-mi sê ti-o oferu, — dîse Adonisu vrendu sê rumpa ros'a; ci Cecili'a nelasandu-lu, i dîse cu o vóce rogatória :

— Pentru Dnedieu, dnule, nu o rumpe pentru mine, las'o serman'a sê traiésca in fericire pan' nu vestediesce...

— O! dnisióra! — dîse elu cu focu privindu in ochii ei — dar póte ros'a acêsta, si ori care flóre, fi mai fericita decâtú atunci candu se afla in manutiele gingasie ale dtale, séu intre bucelele cele de metasa... Privesce-o numai, par' câ-mi suride de bucuría, si mi-dîce sê ti-o dau ca sê fia fericita — numai unu momentu macaru, apoi nu-i pasa candu se va vestedí s'o arunci; atunci va poté cu indestulire si ea dîce: „Lasa sê moru, câ am traitu ferice.“ Atunci Adonisu esaltatu rupse ros'a si i o presintà dîcêndu: Primesce-o de la mine... in semnu de — aici se oprì; pe urma cautandu spre ceriu, apoi la Cecilia — in sem-

nulu ce are acêsta rosa alba: „Déca tu nu me vei iubi, eu nu potú traí!“

Cecilia luà ros'a rosîndu la fatia, ea si-tîntì privirea sa in josu.

— Oh! Dta taci? — o intrebà elu doiosu prindiendu-i man'a tremuratória, — nu scfi suspinele cari au eruptu in secretu din peptulu meu pentru dta; si póte nici nu vrei sê-mi pricepi alu meu doru, séu sê-mi dai o schintea de sperantia!

— O, de ar fi la mine sperantia, — tóta ti-o asiú dá, ca sê poti fi ferice, — respunse ea cu o timiditate farmecatória.

Acum ne mai potendu elu dominá preste amorulu seu, cadìu in genunchi inaintea ei.

— Cecilia, — i dîse elu, — crede-mi câ la dta e tóta speranti'a si dta mi-o poti dá. De la dta depinde totu bunulu meu, câ-ci eu te iubescu ca pe Dnedieu. Unu cuventu alu — teu... me fericesce, séu me lapeda in infernu.

Atât'a erà pré multu; si Cecilia trebuì sê-lu liniscésca, câ-ci pe fati'a lui se 'ntiparise o indoiéla profunda.

Si ea doriá sê-si elibereze peptulu de secretulu ei scumpu... Ambii siediura pe unu canapeu de érba; ei cugetau acum, câ numai in ei doi este viétia, si lumea acêsta cu tóte frumsetiele numai pentru ei s'au creatu.

— Tu me iubesci dara? — intrebà ea fórté linu.

— Da, — respunse ea, — si inca de multu.

— Cum... si tu?...

— Si... anim'a mea totu-de-una a palpitatu candu audiam numele teu dieiescu „Adonisu.“ Inse eu nu scieam sê dau nume la acêsta palpitare. Atunci sér'a, candu lun'a se reflectá palida pe firmamentu, candu natur'a adormiá in murmurulu melancolicu alu riului, mi-viniá sê siedu singura pe érba si sê visezu. „Scfi tu, dîceam eu visului meu, câ sufletulu meu e bolnavu, câ anim'a mea sufero o dorere straina, si ochii mei fara voie se umplu de lacrimi...“ Pentru ce? Nu scieam. Atunci am intrebatu riulu sê-mi spuna ce este a mea dorere? Inse elu si-a continuatu cursulu seu monotonu, si nu mi-a spus. Intrebatu-am si nóptea, câ erà vêneta si ceriulu incoronatu cu o diadema de stele, dintre cari una mi-dîcea: „Tu iubesci.“ In fine am vrutu sê studiezu eu ins'a-mi morbulu meu; de aceea am ascultatú cu atentiune cea mai mica tresarire a animei mele; si in ea am audítu resunandu unu nume „Adonisu.“

Finindu ea aceste, pe buzele ei se 'ntipari unu zimbetu atâtú de sublimu, încátu parea câ

e unu angeru, care e fericitu, fiindu agraitu de Ddieu sê vorbésca si elu ceva.

Adonisu sedusu de fericire i luâ man'a, si ducându-o la buzele sale ardietórie, i dîse:

— Oh scumpa Cecilia! multiamita tie. Tu sternisi in sufletulu meu dorulu de a crede, a sperá si a iubi. Dar ce vedu? — continuâ elu suprinసు, — ochii tei frumosi sunt plini de lacrima;... spune-mi te rogu ce doresci, si care este caus'a dorerii tale?

— O, eu plangu pentru câ acum sum pré fericita; ér mane voiú fi — nefericita...

— Ma eu nu te pricepu de ce sê ffi tu mane nefericita? De aceea te conjuru spune-mi caus'a; câ-ci amorulu meu se simte potinte sê te elibereze de totu necasulu, si sê-ti creedie unu vñtoriu fericitu.

— Cum sê nu plangu, candu acum sum langa tine, ér mane voiú fi la unchiulu meu care me va silí éra-si sê me — maritu, dupa unu un-guru...

— Ce, acum, dupa ce anim'a cu simtiurile mi le-ai datu mie, tu sê ffi a altuia?... Sê ferésca Ddieu! Nu, nu, asta nu lasa fidelulu meu amoru... Eu simtu câ natur'a ne-a creatu unulu altuia; si asié tu nu vei fi numai a mea. Ffi liniscita, câ eu voiú descoperí mamei mele amorulu nostru, si indata mane vomu merge la unchiulu teu si ti-voiú cere man'a. Unu anu vei fi logodit'a mea; la altu anu me voiú ren-tórce ca medicu, si atunci te voiú conduse la altariu.

— Oh! tu ai dreptu, Adonisu, — dîse fét'a naivu redevenindu mai voiósa, — unchiulu meu me va promite tie; câ-ci in fine lui e totu una, numai sê fia asiguratú, câ me voiú maritá sê nu-i remanu pe capu.

Dupa aceste, ei priviau la sórele apunetoriu, si-mai jurara, câ amorulu loru nici candu nu va apune.

Preste câte-va mominte dn'a Sateanu cu Cecilia si-luara adio de la mam'a lui Adonisu. Acest'a fara intardñare dupa departarea loru, descoperí mamei sale amorulu si dorulu lui de a cere man'a Ceciliei.

Erá tocmai domineca; unchiulu Ceciliei pareá fórte voiosu. Elu amblá totu frecandu-si manile; si dícea sê se gatésca bine de cina pentru — óspeti.

(Va urmá.)

Lucretia Costa.

Doine si hore poporale.

— Din Maramuresiu. —

XXXV.

Eu me ducu mandra 'n catane,
Tu remani si spéla haine;
Dar le spéla 'n lacrimela,
Si le usca 'n doru si gele!

XXXVI.

Valcalutia curgatória,
De-ai fi tu de vorbitória,
Precum esti de curgatória,
Numai eu te-asiu întrebá,
N'ai vedíutu pe mandr'a mea,
Trecându ast'a-di p'aicoa?
— Póte de si o-am vedíutu,
Bine nu o-am cunoscutu
— Mandr'a mea e cunoscuta,
Pe la bráu cu boldurele,
Boldurele de anele,
Cu sprincene 'n cordatiela,
N'ai caputiu sê nu te 'nsiele,
De-ai fi chiar cu capu de piétra,
Totu te 'nsiéla ea odata,
Gur'a ei platesce-o tiéra,
Sprincenele te omóra.

XXXVII.

Paseric'a canta 'in lazú,
Mandr'a móre de necasu,
Nici o iubescu nici o lasu.

XXXVIII.

Ce folosu ai tu de scóla,
Déca n'ai o dragutióra,
Sê te ieie 'n bratísióra
Si sê-ti deie gurisióra?
Ce folosu ai de condeiu,
Déca siedi pe canapeiu,
Si de dorulu mandrei piei?

XXXIX.

Frundia verde de la malu,
Mei baditia din celu dealu,
Pana candu amblai la noi
Eram flórea floriloru,
Dragostea fecioriloru,
Dar de candu ne-ai parasitu,
Plange mandr'a ce-ai iubitú,
Si nu-i modru badea meu,
Sê te ierte Domnedieu!

XL.

Atât'a sum de straina,
Ap'a lina nu me mana,
Ventulu aspru me légana,
Eu suspinu de la anima;
Dar cum focu n'oiu suspiná,
Câ me dóre anim'a,
Câ m'a lasatu baditi'a?

Culese de

Teodoru Michnea.

S A L O N U :

In locu de conversare cu cetitóriele.

— Scen'a se petrece într'unu orasielu, in limbagiulu de acolo. —

Unu barbatu si o femeia aparu pe strada. Femei'a e galantu imbracata, barbatulu mai simplu.

Ei trecu pe dinaintea unei case. O femeia i vede din ferésta, neobservata de ei. Ei se ducu, ea se 'ntórce in laintru, acolo siede o societate, si díce :

— N'ati vediutu cine trecù p'alice ?

— Cine ?

— Advocatulu cu soci'a sa.

— Dar éra traiescu bine la olalta... Audisem, cá Anica á voitu sê-si parasésca barbatulu... .

— Ah!... Oficieriu lu acel'a... Serman'a!...

— Dî mai bine, sermanulu!

— Da diu! Eu nu intielegu ce frumsetia potu sê véda barbatiu pe femei'a ast'a!...

— Amorul e orbu!

— Atunce si barbatulu ei ar trebúi sê fia — Amoru. Hahaha!

— Destulu atát'a, cá ea trecù p'alice cu barbatulu ei, si inca in haina nóua.

— Haina nóua!

— Pecatu cá n'ati vediutu-o. Asié i siede, par' cá cine-va ar fi aruncatu-o pe dîns'a cu furc'a.

— Hahaha!

— Intipuiti-ve numai! Tunica scurta...

— Tunica scurta! Se vede cá-i de la sate, si n'a fostu nici odata la vr'unu orasiu mare. Ar fi vediutu acolo, cá tunic'a trebue sê fia lunga, lunga...

— Dîns'a e chiar ca si pretoriti'a. Aceea pórtatunica lunga, incátu se tèreie pe pamentu. Cine a vediutu a portá într'unu orasielu tunica lunga!... Se vede, cá n'a pré amblatu in cutare orasiu mare...

— Dar sê vi mai spunu. Avea siepte síre de in-cretítire... .

— Hahaha! siepte síre de in-cretítire! Ce lucsu, par' cá barbatulu ei ar fi milioneriu!

— Paguba cá de fia-care síru n'a acatiatu vr'unu copilasiu alu ei, si-atunce i-ar mai remané unulu sê-lu puna 'n bratie.

— Diu mai bine ar fi, déca ar platí detoríele sale de pe candu érá inca féta, decátu cá-si face si acuma câte siepte síre de in-cretítire!

— Si unulu i este pré multu.

— Dar lasati-me sê vorbescu! Fia-care síru de in-cretítire érá legatu in patru locuri cu nesce masle...

— De patru ori siepte=dóue-dieci si optu de masle!

— In etatea ei scandalu!... Déca le-amu pune noi, nóue ni s'ar siedé bine, cá-ci suntemu inca tinere... Inse ea!...

— Candu eu me dusei pentru prima-óra la balu, ea érá deja maritata de diece ani.

— Candu m'am nascutu, ea érá deja féta 'n peru, si scriea epistole de amoru...

— Tata-meu spunea, cá dînsulu i facea curte pe timpulu seu...

— La bráu avea o pantlica rosía, care din-
apoi...

— Pantlica rosía!

— Ce gustu necultivatu!

— Par' cá ar fi o protopopésa... Hahaha!...

— Nu insedar e féta de preotu... Si tat'a-ei totu de bráu rosíu viséza...

— Dar cine a vediutu a portá pe timpulu acest'a pantlica rosía!...

— Indata se cunósce femei'a, care are cultura... O femeia culta n'ar imbracá o haina de care nu au si altele.

— Diu mai bine ar face, déca ar cumperá haine pentru copíi sei, cá-ci sermanii sunt de batjocur'a lui, incátu mi-i mila de ei!

— Dar déca ati fi vediutu spacelulu ei, cátu érá de scurtu acel'a de a supra!... Apoi manile-i góle!... Ca dóue fuse!

— Scandalu!

— Si barbatulu ei nu-i spune, cá ast'a nu se cu-
vine. O! vai de elu!

— Par' cá ar fi o copila...

— Apoi ast'a nu, mai e in moda... Numai jido-
voícele facu asié... Óre nu este si dîns'a de origine
jidovóica!...

— Si eu me portu asié... Inse mie mi-siede
bine, pentru cá eu am talia corespundiatoria... Dar
ea!...

— E atátu de mica, incátu barbatulu ei ar poté-o
bagá in busunariu...

— Ce felu?... Dîns'a e mai mica, atátu de mi-
ca, incátu abié o vedi... Celu pucinu eu nici odata
nu o observu candu o intelnescu.

— Dar palari'a ei frou-frou cu pene!...

— Frou-frou acuma, dupa ce a esítu de multu
din moda. Se vede, cá ea nu pórtat Bazarulu.

— Mi-se pare, cá alt'a e caus'a: saraci'a. Ea nu
pré are bani sê-si cumpere palarie nóue. Érá o féta
saraca, si precum se díce nici barbatului ei nu-i merge
pré bine.

— Nici n'a cumperatu-o pe banii ei... A cape-
tatu-o in presentu de la grofiti'a, dupa ce aceea a por-
tatu-o vr'o dóue luni...

— Mi-se pare, cá nu de la grofiti'a, ci de la gro-
fulu... Si-acel'a destulu de reu gustu are!

— Ce sê-i faci, déca avocatulu seu i duce atátu
de bine procesele!... Hahaha!

— Dar me miru, cá atunce de ce nu-i tra-
mite lui presenturi... Elu fu imbracatu atátu de
simplu...

— Pentru cá si-prepadesce banii pe toaletele ne-
vestei sale. Credeti-me, cá lucsululu multoru femei adu-
ce pe barbati la sapa de lemnu.

— Si-apoi ea mai avea unu parasolu cu códa de
bastonu... Se 'ntielege de sine, cá nu-lu sciea tiené
cum se cade.

— Dar de unde sê scía?!... N'a avutu ea feri-
cirea a se fi potutu educá astfelu, ca sê scía tiené cum
se cade o códa de parasolu...

— De siguru o tienea chiar la capetu... Hahaha!

... Nu e mirare, ea n'a mai vedutu parasolu de acest'a.

— Si de ce colóre erá parasolulu ?

Negru cu cuptusiala rosia.

— Hahaha !... Ea nici atát'a nu scie, cá colóreá parasolului trebue sê corespunda colórei vestmentului....

— Stau sê me remasiescu cu voi, cá ea a avutu pe picióre papuci de demanétia....

— Chiar asié.

— Hahaha !

— Dar óre manusiele-i cum erau ?

— Erau monstruóse, dragele mele. Intipui-tive ! Aveau numai doi bumbi, pe candu adi tóta lumea femeiéscá pórtá manusie cu trei bumbi.

— Sciutu-am eu numai decátu, cá ea si in privinti'a acest'a se face ridicula.

— Ea totu-de-una vine cu doi ani dupa moda. ... Nu e mirare, nu cetesce Bazarulu.

— Dar paletót-ulu ?

In momentul acest'a usi'a se deschide. Parechi'a despre care fu vorba mai susu — intra. Intrég'a societate se scóla cu suprindere, damele saluta cu cordialitate pe dam'a care sosi, tóte o saruta pe rondu cu bucuria nespusa, si dins'a e intimpinata din tóte partile cu aceste cuvinte :

— Ah ! Ce bine cá ai vinitu !

— Cátu de multu te-amu asceptatu !

— De ce vini asié a rare ori la noi ?

— Ah ce toaleta frumósa !

— Cátu de bine ti-siede pantlic'a ast'a !

— Si increttiturele !

— Dar inca palari'a !

— Si parasolulu ! Ah ce parasolu frumosu !

— Tóte-su dupa mod'a cea mai nóua.

Si celelalte, si celelalte, s. c. l.

Cortin'a cade, actulu alu doile, respective continurea urméza indata dupa departarea parechiei so-site acuma.

Josefu Vulcanu.

OE E NOU ?

La numerulu presinte alaturámu invitarea de pnumeratiune pentru fói'a nóstra. Ne rogámu de on. publicu a-si rennoi de timpuriu abonamintele, ca nu cumva sê obvina casulu — precum ni s'a intemplatu si in semestrulu primu — de a nu mai poté servi cu esemplare complete, cá-ci nu potemu tipari multe esemplarie de prisosu.

*** (Serbarea de la Putna,) in memori'a lui Stefanu celu Mare, — precum aflámu cu siguritate, — in anulu acest'a de siguru se va tiené. Comitétulu centralu din Viena provóca publiculu romanu la contribuiri nóue.

*** (Memori'a lui Tudoru Vladimirescu,) acestu erou alu poporulu romanu, care la 1821 se luptá pentru o idea nalta, fu serbata de Societatea „Romanismulu“, din Bucuresci la 6/18 juniu pe campulu de la Cotroceni, asistandu la acésta festivitate unu publicu numerosu.

‡ (In interesulu academiei romane de drepturi) comitétulu asociatiunii transilvane a inceputu a lucrá cu unu zelu laudabilu. In siedinti'a sa de la 30 maiu insu-si dede iniativi'a pentru contribuiri voluntarie

in favorulu fondului amintitu, — subscriindu numai decátu 1010 fl.

⊙ (Escel. sa L. B. Popp,) spre marea dorere a tuturoru stimatoriloru sei, in septemanile trecute suferiá de unu morbu greu ; inse ajutoriulu medicalu, inotítu de neobosit'a ingrigire familiaria au bravatu pericolulu, si asta-di cu bucuria potemu sê anunciámu, cá escel. sa se afla deja atátu de sanetosu, incátu peste câte-va díle va poté plecá, dimpreuna cu onorab. familia, la scaldele de la Valcele (Élöpatak,) spre a-si cástigá acolo recreatiune ulterióra.

** (Tinerimea romana studiósá in Pesta) a decisu a lucrá pe timpulu ferieloru scolarie in interesulu inmultiri fondului teatrului natiunalu si alu academiei romane de drepturi. Pentru ca activitatea tinerimei in acestu respectu sê fia solidaria si sê aiba rezultatulu doritu, ea a constituitu o societate a nume spre acestu scopu. Modulú activitátii sale este ca, prin sate si orásie, pe unde va amblá si petrece, sê lumineze poporulu despre importantia acestei idei vitale, sê formeze unde se póte comitete din fruntasi si inteliginti, cu unu cuventu, sê indemne la contribuiri si oferte. Gratulámu junimei nóstre din Pesta la acestu actu frumosu, si dorimu ca esemplulu ei sê fia imitatu din partea intregi tinerimi romane studiósé !

‡ (Societatea „Transilvani'a“) creéza trei stipendie de câte 150-200 galbeni pe anu, cu incepere de la octomvre 1871, pentru studie la una din universitátile din Franci'a, Itali'a seu Belgi'a. Potu concurge la aceste stipendie junii romani din imperiulu austro-ungurescu, cari au terminatu elu pucinu clasele gimnasiale si au facutu esamenulu de maturitate. Concurintii voru aretá in petitiune totu odata si specialitatea la care au mai multa aplecare. Unulu dintre stipendisti se va tramite pentru montanistica, alu doile la scóla de punti si siosele, ér alu treile pentru o alta sciintia esacta. Stipendistii terminandu-si studele se voru asiediá din cóce de Carpati.

** (Balu in favorulu academiei romane de drepturi.) Societatea de lectura a tinerimei romane gimnasiale din Aradu, cu acompaniarea corulu vocalu romanu de acolo, va tiené la 11 juliu c. n. dupa miédia-di la 3 óre siedintia publica in paduriti'a orasiului, éra sér'a la optu óre va dá unu balu in folosulu academiei romane de drepturi. Zelulu natiunalu alu tinerimei romane din Aradu, care a arangiatu deja dóue baluri in beneficiulu fondului teatrului natiunalu, ér acuma altulu pentru alu academiei, merita recunoscinti'a fia-carui Romanu adevératu. Pentru aceea o salutámu cu bucuria !

** (Iubileulu parintelui metropolitu Siaguna,) despre care facuramu amintire si in nrulu trecutu, precum aflámu din funte siguru, se va serbá la 2 sept. c. n. diu'a intrárii pré santiei sale in Transilvani'a.

‡ (Gimnasíu realu interconfesiunalu) se va face in Oravitia. Spre acestu scopu se ceru 16,500 fl. Din acésta suma 6500 fl. se afla deja la dispositiune, restanti'a de 10,000 fl. se va aduná prin imprumuturi, emitendu-se o mia de obligatiuni de imprumutu de câte 10 fl.

= (Consistoriulu metropolitanu gr. or. romanu) e convocatu pe 4 septemvre c. n. la Sibíu.

= (Societatea Alexi-Sincaiana) a teologiloru romani din Gherla s'a constituitu si pentru anulu viitoriu, alegéndu de conducatoriu pe dlu profesorulu N. Moldovanu. Pentru celelalte oficie se alesera dintre

teologi si a nume: presiedinte N. F. Negrutiu, vice-presiedinte Grigoriu Dragosiu, notariu alu corespundintieloru I. Goronu, notariu alu siedintieloru Vasiliu Popu, bibliotecariu Ioane Fanea, cassariu Gavrilu Mustea, controloru Petru Caba.

= (*Regele Greciei*) petrecu septeman'a trecuta la Viena, si fu incvartiratu in palatulu de la Schönbrunn. De aice plecà la scaldele de la Ems.

** (*Din Gratiu ni se scrie.*) cã statutele Societãtii „Romanismulu“ de acolo s'au intaritu.

** (*Invetiù pentru fete.*) Dilele trecute o copila de 17 ani din Pesta fu dusa intr'unu institutu pentru nebuni. Nefericit'a copila, care mai nainte erã forte tacuta si melancolica, de odata incepu a vorbi multe si a fantasã de tradare. Cei din giurulu ei nu sciura caus'a acestei stramutãri, dar in urma aflara trist'a realitate. Istori'a e urmatorã. Ea siedea in etagiulu alu doile catra feresta; demaneti'a totu-de-una trecea pe acolo unu tineru avocat, care se uitã in susu, salutandu pe cine-va. Copil'a din etagiulu alu doile, — cunoscendu si in persona pe avocatulu, — cugetã, cã acel'a saluta pe ea. In scurtu ea se inamora. Intr'aceste avocatulu se insoara, ducendu la altariu pe o feta totu din cas'a aceea, din etagiulu primu. Pe acest'a o salutã dara dinsulu. Cea din etagiulu alu doile aflandu ast'a, — nebuni. Va sã dica, fetele cari se uita din feresta, sã observe bine, pe cine saluta cavalerii de pe strada?!

= (*Nefericit'a Barbara Ubryk*), despre care se latise scirea, cã a moritu, conformu celor mai noue informatiuni nu numai cã n'a moritu, dar nu mai e nici bolnava, si incepe a se ingrasia.

‡ (*Principes'a Maria Hangiarli*), antãi'a Dòmna a lui Grigorie Voda-Chica, a repausatu in strainetate, la Bruxelles, in virsta de 92 ani. Femeia superiõra prin calitãtile animei si ale spiritului seu, inca pana in virst'a acest'a, facea deliciulu in cercurile cele mai civilizate ale societãtii europene.

‡ (*Ladislau Bogdanu †*) In decursu abie de trei ani mörtea ni-a rapitu patru dirigatori romani innalti. Septemvirii Szerb, Gozdu, Alduleanu, si judele tablei regesci Ladislau Bogdanu nu mai esistu. Mari perderi pentru natiunea nõstra. Cestu din urma repausã in septeman'a trecuta, si se ingropã domineca la 18 l. c. Èta necrologulu familiaru: Georgiu Bogdanu impreuna cu pruncii sei: Vincentiu; Eufemia, maritata Sierbanu; Clementina, mar. Lupu si Julianu — acestia si in numele prunciloru — cu anima franta incunoscintieza repausarea multu amatului fu respective frate Ladislau Bogdanu, jude la tabl'a regesca si referinte suplentu la curtea de casatiune, celu ce in alu 46 anu alu etãtii sale dupa unu morbu mai indelungatu s'a mutatu la cele eterne. Fia-i tierin'a usiõra! Pesta 4/16 iuniu 1871.

‡ (*Gavrilu Dorgo*), fostu õre candu-va referinte scolariu gr. catolicu in Sibiiu la locoteninti'a c. r. de mai inainte, apoi presiedinte la tribunalulu c. r. urbanulu din Bistritia, si in urma comisariu regescu provincialu in care calitate deveni in pensiune, repausã in Clusiu, in etate de 66 ani.

Literatura si arte.

** (*Dlu Pascaly*) a mai represintatu la Sibiiu urmãtoarele piese: „Sfiosii“, comedia franceza, —

„Fiic'a poporului“, drama franceza, — „Patri'a si domnitoriulu“, drama de Pascaly. In sër'a ultim'a inteliginti'a romana din Sibiiu dete unu banchetu in onõrea artistiloru romani, care durã pana demaneti'a la patru õre. Domineca, la 18 l. c., trup'a intrãga plecã spre Blasiu, — de aice societatea va merge la Alba-Iulia, apoi la Clusiu. Precum suntemu informati, si Naseudulu va vedè in mijloculu seu Thali'a romana. In reporturile nõstre numai la o intrebare nu ni se respunde, nu scimu adeca de ce dlu Pascaly — conformu programei sale publicata si in fõi'a nõstra — nu dã cãte o represintatiune si in folosulu fondului teatrului nostru natiunalu?

** (*Adelaida Ristori*), celebr'a tragediana italiana, dimpreuna cu trup'a sa va incepe in septemvre unu ciclu de represintatiuni la Bucuresci.

= (*Societatea farmacistiloru romani de la Bucuresci*) a inceputu a publicã unu diariu sciintificu si farmaceutico-comercialu, care apare odata pe luna.

** (*Dlu At. M. Marienescu*) publica in foisior'a diuariului „Albina“ pre iuteresante espicatiuni la fabulele romane, Pan'acuma a espicatu trei fabule.

‡ (*Dlu C. D. Aricescu*) a scosu de sub tipariu la Bucuresci urmãtoari'a carte: „Politic'a dlui Ionu Ghica, ex-beiu de Samos.“ 162 de pagine.

‡ (*Bibliografia*) In Bucuresci va aparè in curundu, celu multu pana la 15/27. iuniu a. c., una noua bibliografia romana, sub titlulu de „Filosofia contimpurana din postivismulu ratiunalu,“ avendu de scopu publicarea ori-carei lucrãri apartinetõrie domeniului filosoficu si meditativu, produsa de Romani, sèu despre Romani. Prim'a brosiura ca specimene tratãza despre „Influinti'a luminei a supra victiei,“ de Stef. C. Michalescu, profesore. — Abonamintele se facu la tipografi'a C. Petrescu si A. Costescu, in Bucuresci, calea Mogosiõiei, nr. 7.

Din strainetate.

** (*Impuscarea unei femei la Paris, care aprinse casele cu petroleu.*) La satanic'a crima a aprinderii Parisului cu petroleu, dorere, au participatu si femei! Dupa sugrumarea rescõlei justiti'a teribila pronuncia sentinti'a sa si a supra loru. Ilustratiunea din interiorulu nrului presinte infatisieza esecutarea unei asemenea sentintie. Dreptu, espicatiune reproducemu aice urmatoriele din o corespundintia de la Paris a diuariului „Times:“ „Intorcendu-ne a casa — dice corespundintele, — intelnfi mai multe grupe de persone cari erau duse la temnitia. In mare parte erau nescè individi bine imbracati, in mani cu bastõne cu manere d'argintu si cisme de lacu. Una din aceste grupe, care trecea d'alungulu stradei Pabei, offeriã unu interesu particulariu, pentru cã erã obiectulu unor injurie si fluierature mai multu de cãtu ori-care alt'a. Erã compusa din fete in numeru ca la 20—30 bine imbracate si frumõse, dintr'unu stabilimentu de cusatoriã. Erã acusate c'au atrasu o compania de soldati, cã s'au nebunitu cu dinsii ca nescè Iudite si cã i-au otravitu apoi cu vinu. Aceste incantãtoorie fientie mergeau usioru intre dõue sîruri de garde, respundiendu prin surisuri la strigatele insultãtoorie ale multimeii, pe candu ele erau duse in piati'a Vendõme, unde de buna-sèma au fostu impuscate. Femeile din Paris s'au aretat destulu de tardfiu presinte la acèsta scena, dar

acésta aretare eră inevitabila. Multe au fostu ucise pe baricade, unele in stradele unde eră bataie, dar misiunea lor de capetenia a fostu sê organizeze sistem'a incendiurilor. Din nenorocire, si-au implinitu fôrte bine acésta misiune. Trei sute de femei in uniforma de gardisti natiunali au fostu prinse in nesce batele plutindu pe Sena, in josulu apei. Se dîce cã multi marinari, dintre cei ce au aপরatu cu atât'a energia strada Regala, erau femei imbracate tiptilu.“

✧ (*Socia lui Edgar Quinet*) a publicatu de currendu o carte pré interesanta, intitulata: „Memoires d'exil.“ Assediulu Parisului causã mari daune si pentru literatură, penele mai eminonte incetara a lucrã, deci operele mai nôue fure numai nesce producte neconsiderabile. Cartea dôrnei Quinet forméza o exceptiune laudabila. Quinet — precum se scie — de la caderea imperatiiei din urma traiesce retrasu in Svitieri'a. Opera sociei sale tratéza evenimentele pana la infintiarea republicei nôue.

‡ (*Principele Bismarck*) pastréza in odai'a sa droptu raritate mesuti'a pe care se subscrisera conditiunile de paco. Principele a dusu-o cu sine din Versailles, punendu in fruntea ei o tablit'a de argintu, care vestesce lumei importanti'a ei.

‡ (*Pap'a de la Roma*) dupa cum scie diariulu „Morning Post“ a promis contelui d'Harcourt, cã va suplini vestmintele bisericesci si celelalte pretiöse jefuite pe timpulu „comunei“ din bisericile de la Paris — prin altele din bogat'a colectiune a vaticanului.

‡ (*La Londra*) in „royal amphiteater“, o trupa teatrala de copii jóca cu multu efectu o piesa intitulata; „Lulu.“ In acésta piesa toti Napoleondii figuréza, incepandu de la Napoleonu I. Publiculu a aplaudatu cu entusiasmu scen'a in care personificatoriulu lui Iohn Bull a strinsu man'a lui Napoleonu III.

Δ (*Parisulu incepe a revivi.*) Éta ce scie unu corespundinte: Deja o multime imensa a venitu din provincie si din strainetate, care pentru interesele sale, care pentru curiositatea sa. Am voitu sê-mi dau sémã de ori ce lucru, pe cãtu se póte in câte-va ôre, si-am aflatu cã deja comerciulu promise insemnate cereri, la cari din nefericire nu este in stare inca d'a raspunde pe deplinu, mai nainte de reinceperea lucrului; cã deja comerciulu de lúcsu facuse afaceri cu strainetatea. Astu-felu pe strad'a Pacci, la dôue-dioci de metri de colum'a Vendôme, care zacea la pamentu, magazinulu Sirandin erã deschisu; intrai. „Nu-ti vine a crede, dîse dômn'a de la comptoriu, ce amu vendutu deja la nesce Englesi veniti de la inceputulu septemanei.“

‡ (*Unu monstru*) In comuna Podgorze din Posen dîlele trecuta s'a ivitu pe lume unu iedu de capra, care e dotatu de la natura cu dôue capete si cinci picioré. — Capulu din drépt'a e frumosu desvoltatu, celu din stang'a inse nu e formatu chiar de ajunsu. Corpulu e in stare normala, numai in partea din deretu are trei picioré. — Fia-care capu la o parte are câte unu ochiu si afara de acésta, intre cele dôue capete mai este inca unu ochiu ceva mai mare. — Acestu esemplaru miraculosu, dorere cã ômenii simpli din superstitiune, indata dupa nascerea lui, l'au omoritu. — Cadavrulu se dîce cã s'ar fi cumperatu pentru cabinetulu anatomicu alu unui institutu mai naltu din Prusia.

‡ (*Herschel*) In London a moritu in 12 lun'a trecuta, astronomulu John Herschel in etate de 79 de ani. Elu a fostu uniculu fiu alu renumitului astronomu William Herschel; continuã cu mare diligentiã lucrã-

rile astronomice ale parintelui seu. Cu deosebire s'a devotatu ca si tatalu-seu in a observã si cercetã stelele duple si multiple, dintre cari pana acum sunt aprópe 6000 cunoscute, si sciinti'a in acésta sfera i multiamesce inavutiri importante si extraordinarie. John Herschel a petrecutu patru ani, de la 1834—1838 in Africa la „Capulu buneii sperantie“ pentru a studiã hemisfer'a sudica a ceriului. Resultatele inventiuniloru si studiiloru sale, si le-au depusu in mai multe opuri preciose, cari sunt traduse si in alte limbe straine. Cu ocaziunea incoronãrii reginei Victoria, John Herschel fu denumitu baronu; éra in anulu 1844 universitatea Aberdeen l'au alesu de alu ei Lord-rectoru.

‡ (*Parisulu*) tinde din ce in ce mai multu a reluã infacisiarea sa ordinaria, din punctulu de vedere materialu, bine intielegendu-se, afara de ruine cari voru remané nereparabile d'aci pana peste multi ani. Tóte stradele sunt deschise circulatiunii, baricadele au disparutu, trotoriele si sioselele sunt reparate, pravaliele se redeschidu si cumperatori si 'mbuldiescu, cã-ci comunicatiunile cu esteriorulu sunt libere din nou, atãtu pentru intrare cãtu si pentru esíro, cu tóte cã o supraveghiare activa urméza d'a se exercitã, atãtu din ordinulu generaliloru cari comendéza in orasiu, cãtu si din ingrijirile politiei, care 'ncepe a se reorganisã.

Δ (*Ereditate desgropata*) Diariulu de Salisburgi'a naréza, cã in dîlele trecute a repausatu in Modlham, aprópe de Seekirchen, unu tieranu veduvu si fara copii, care in tóta vieti'a sa a adunatu unu capitalu fôrte considerabilu, dara, in locu sê depuna banii la vre-unu locu siguru spre fructificare, i tienea ingropati in pamentu. Indata dupa mórtea lui, eredi inceputa a cautã si a sapã prin tóta cas'a, si dupa pucina ostená, affara in sinulu pamentului o gramada de dioceri, doi-dioceri si taleri in suma de 20,000 fl. Este probabilu cã o parte din acestu tesauru sê fia fostu ingropata chiaru de tatalu repausatului, care inca inodã crucerulu cu dioceri noduri, de ôre-ce parte mare erau mucedti si lipiti unulu de altulu, încãtu numai prin apa fierbinta i-au potutu desface si spelã.

‡ (*Alesandru Dumas fiulu*) publica o epistola pré interesanta, in care dîce, cã si dinsulu speréza rennaltiarea Franciei numai de la renascerea vîstii sociale.

‡ (*Regatulu italianu*) va publicã fói'a sa oficiala din 1 iuliu in Roma.

‡ (*Din Constantinopole*) se scie, cã acolo s'a facutu o incercare de atentatu in contra vietii Sultanelui, inse poterniculu Allah a salvatu pe fiulu seu.

‡ (*Dorerosu*!) Intre comunistii impuscati la Paris — precum scriu foile — se aflau si câti-va tineri romani.

‡ (*Rocheport si Grousset*) se pórtã lasiu in prinsóre. Celu d'antãiu totu tremura ca varg'a, — ér celu din urma face pe evlaviosulu, si a chiamatu unu preotu sê-i marturisésca pecatele.

‡ (*Thiers*) voia sê tiona revista a supra arma-toi, la care invitase si adunarea natiunala, inse revista se amanã, din caus'a, cã armat'a erã sê strige la defilare: „Traiesca imperatulu!“

‡ (*Membrii familiei Rothschild*) cari siedu in Paris, avura atãtu de mare norocu, încãtu pe timpulu domnirii „comunei“, din cele 144 de case ale loru nici un'a ne fu devastata.

Glume si nu pré.

— Pentru Domnedieu, ce ti s'a intemplat, Niculae?

— Nimica. Víu de la conferintia, unde disputele erau cam violente.

O muiere fiindu morbósa de mórte, in dorerile cumplite ce o impresurau se rogá: „Oh mórte vina de me ia!“ éra barbatulu care siedeá langa patulu ei, díse: „Oh asculta-i Dómne rogatiunea!“

Unu scolaríu faceá a dese ori in scóla multe neorendueli si certe, si pe urma le negá. Invetiatoriulu inse se indatiná sê-lu bata pana insusi si-marturisiá vin'a. — Asié ca sê scape de bataia bistulu copilu a-dese marturisiá si de acele, de cari elu nici scire nu avea. La unu esamenu lu-intrebá invetiatoriulu, cá:

— Cine a facutu lumea?

Scolariulu nu bagase de séma si response:

— Nu sciú!

Invetiatoriulu, necasitu, cá elu nu scéfe nici cine a facutu lumea, lu-mai intrebá odata aspru:

— Spune-mi misiélule cine a facutu-o?

Scolariulu, cugetandu, cá e vorba de vr'o vina, response tremurandu:

— Ah! Domnule invetiatoriu, nu me bate, éca ti-marturisescu, cá eu am fostu acél'a, dar me juru, cá nu voiu mai face-o nici odata!“

Unu tieranu ducea unu vitielu la têrgu si fiindu cá vitielulu amblá sê fuga, erá silitu sê-lu tiena cu ambe manile.

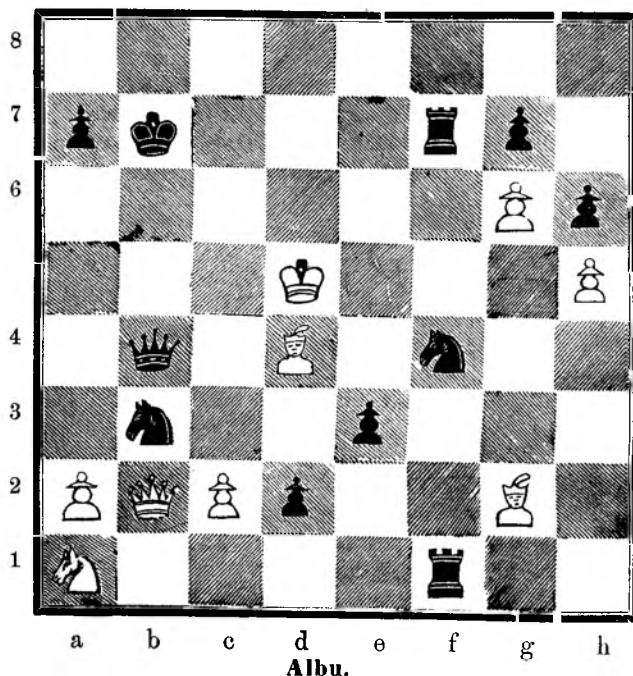
Preotulu satului de unde erá tieranulu trecea calare si privindu la tieranu i díse:

— Nu bagi si tu de séma sê vedi cá cu cine te intalnesci!? nu poti tu sê-ti iai caciul'a?

— Numai decâtu parintiele! — response tieranulu, — fá bine si te cobori de pe calu si-mi tiene astu vitielu, ca sê-mi potu luá caciul'a de — Marí'a tal

Problema de siacu.

De C. Lazarila in Bucuresci.
Negru.

Albulu incepe si la a trei'a trasura díce matt.

Deslegarea gácuturei de siacu din nr. 20:

Tóte sunt visuri in asta lume,

De suferintia

Si de dorintia,

Visuri ce sbóra, nelasandu unu nume.

Nu e visu inse, ci realitate:

Lupt'a cea mare

Natiunii care

Pentru dreptate secolu combate.

Dragescu.

Deslegare buna primiramu de la domnisiórele:
Eufrosina si Maria Grozescu, si de la dlu P. Cimponeriu.

Post'a Redactiunii.

Espedarea tablouriloru se va finí peste cate-va dile. Cei ce dóra n'aru primí pana 'n 1 iuliu vr'unu tablou prenumeratu, binevoiesca a reclamá numai decatu!

Stamora romana. Fói'a se va tramite si in semestrulu alu doile. Aseptandu apoi si noi cu punctualitate. . .

Beba. Pe semne n'ai cetitu invitarea de prenumeratiune pe semestrulu alu doile, in casulu acest'a nu te-ai fi miratu. Respectivulu traiesce in Borodulu mare.

Suplementu „Cavalerii Noptii“ tomulu IV, còl'a XI.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.